

Visor till gitar

Astrids sånger

28 sånger ur Astrid Anderssons visrepertoar

Visor till gitar

5

Musik att minnas

Visor till gitarr

5

Astrids sånger

Musik att minnas

Innehåll.

Aftonen	sid 1	Rosen och fjärilen	7
Anna Marie och Pelle	26	Serenad för durstämd gitarr	8
Bröllopet i Flänga	16	Sjömannen och stjärnan	15
Det var en lördagsafton	13	Snart är julen här...	30
Du hemmets jord	5	Sveriges städer	22
Där sjöng en fågel på lindekvist	29	Tidigt med solen	20
En ton från himlen (Amazing Grace)	19	Till lags åt alla	24
Ett sjungande gäng	12	Vem kan sitta tyst och still	9
Gamla farmor skrynklig är och grå	10	Vem är din vän?	18
Hejsan, nu är det jul i var knut	31	Vi dricker kaffe	25
Kom, sköna maj och blicka	4	Vid ett torp i en skog	28
Lappflickan	14	Vårvindar friska	2
Lugn vilar sjön	21	Vägarna de skrida	6
Mormor	11		
Pelle	27	Till dig som spelar gitarr!	32
		Ackord och spelstilar	33
		Bakgrund	34

Aftonen

Karl August Nicander

Väl - kom - men, väl - kom - men du kla - ra, du stil - la och
ljuv - li - ga kväll. Nu lå - ter jag sor - ger - na fa -
ra, du gör mig så trygg och så säll.

2. En ängel på glänsande vingar,
du svävar från himmelen ner.
Du kraft åt det levande bringar
och svalka åt jorden du ger.

5. Vad gör det att skymningen breder
sitt flor? hon är tankarnas vän.
Vad gör det att solen går neder?
Hon kommer i morgon igen.

3. Ditt guld över ekarnas toppar
och blånande bergen du sår.
Milt läskar du blommornas knoppar
med daggens balsamiska tår.

6. På purprade molnet hon blänker.
Hon liknar den dödliges hopp,
ty knappt hon i väster sig sänker
förrän hon i öster går opp.

4. Och fåglarna glada och fria,
som hoppet du aldrig bedrog.
De sjunga sitt "Ave Maria"
i dal och på berg och i skog.

7. Nu låta vi sorgerna fara,
du hägnar vårt fredliga tjäll.
Välkommen, välkommen, du klara
du stilla och ljuvliga kväll.

Vårvindar friska

Julia Nyberg
Svensk folksmelodi

Em H7 Em H7
Vår - vin - dar fris - ka le - ka och vis - ka lun - der - na kring, likt äls - kan - de par.

Em H7 Em
Ström - mar - na i - la, fin - na ej vi - la förr'n ner i dju - pet stört - vå - gen far.

G D Em H7
Kla - ga, mitt hjär - ta, kla - ga! O, hör! Vall - hor - nets klang bland klip - por - na dör,

Em H7 Em
ström - kar - len spe - lar, sor - ger - na de - lar va - kan kring berg och dal.

2. Hjärtat vill brista

- ack! När den sista
H7 Em H7
gången jag hörde kärlekens röst.
Em
Avskedets plåga,

ögonen låga,
H7 Em
mun emot mun vid klappande bröst.
G D
Fjälldalen stod i blomstrande skrud,
Em H7
trasten slog drill på drill för sin brud,
Em
strömkarlen spelte,

sorgerna delte,
H7 Em
suckande berg och dal.

Julia Nyberg (1785-1854) var mer känd under pseudonymen Euphrosyne.
Visan har egentligen två titlar, *Den stackars Anna* eller *Molltoner från Norrland*.

3. Natten så fager,
 ljus som en dager
 H7 Em H7
 göt över skog och bölja sin glans.
 Em
 Älvornas vingar
 glänsande ringar
 H7 Em
 slöto kring ängens tuva i dans.
 G D
 Suckande hjärtan, suckande lund,
 Em H7
 smekande ord och saligt förbund!
 Em
 Strömkarlen spelte
 sorgerna delte
 H7 Em
 vakan kring berg och dal.

4. Ack, att vid polen
 midsommarsolen
 H7 Em H7
 tusende år bortsovit så sällt!
 Em
 Hastigt vem kallar?
 Krigsbudet skallar
 H7 Em
 fjärran ifrån "Till vapen!" så gällt.
 G D
 Nu var ej tid hos flickan att bo,
 Em H7
 löftet han gav om kärlek och tro:
 Em
 Strömkarlen spelte
 sorgerna delte,
 H7 Em
 suckande, berg och dal.

5. Hurtigt på slätten
 med bajonetten
 H7 Em H7
 snabb som en ren han ilade ned.
 Em
 Där, ibland fanor,
 flygande svanor,
 H7 Em
 klingande spel, i blixtrande led,
 G D
 rak som en tall han höjde sig opp,
 Em H7
 såg jag hans bild vid tårarnas lopp.
 Em
 Strömkarlen spelte,
 sorgerna delte,
 H7 Em
 suckande, berg och dal.

6. Snart han marschera -
 kom aldrig mera
 H7 Em H7
 åter till hemmets brudliga tjäll.
 Em
 När av min Modig
 vålnaden blodig
 H7 Em
 svävar på västerns rodande fjäll,
 G D
 Klaga mitt hjärta, klaga! O, hör!
 Em H7
 Vallhornets klang bland klipporna dör
 Em
 Strömkarlen spelar,
 sorgerna delar,
 H7 Em
 vakan kring berg och dal.

Kom, sköna maj och blicka

J. D. Valerius
W. A. Mozart

G Am D7 G

Kom, skö - na maj och blic - ka med mil - da ö - gon ner, jag är en li - ten

Am D7 G Am D7 G Em

flic - ka, som dan - sar blott och ler. Det är för sött om vå - ren att

A7 D G C Am G D7 G

un - der lek och ras, strö blom - mor ut - i hå - ren och sät - ta löv i glas.

2. **G**
Snart kommer liten ärla
Am D7 G
och säger: "Det är vår!"
- Snart daggens silverpärla
Am D7 G
i sippans sköte står.
- Am D7 G Em**
Bror Calle, ack hur roligt
A7 D
att vid en aftonstund
G C Am
gå hand i hand förtroligt
G D7 G
omkring i gröna lund.

3. **G**
Nog händer det att kjolen
Am D7 G
blir lite våt i dyn,
- att kinden steks av solen
Am D7 G
och blåsten skämmer hyn.
- Am D7 G Em**
Men mamma aldrig räknar
A7 D
så strängt med sin Sofi.
G C Am
Vad gör mig några fräknar
G D7 G
blott jag är glad och fri.

Du hemmets jord

L. J. Rosenius

Du hem - metsjord, där jagsom li - ten lek - te, din blot - ta å - syn gör min kän - la
varm. Här var det mo - ders - hän - der ömt mig
smek - te, här blev jag lyft up - på min fa - ders arm.

2. Här är den fläcken, där jag först såg ljuset
och där jag nötte mina barnaskor.
Än står det kvar det kära gamla huset
med många minnen ifrån far och mor.

3. Så mycket gott och skönt jag här mig lärde
på skolans bänk och vid föräldrars bord.
Och därför sätter jag det högsta värde
på denna lilla fläck utav vår jord.

4. Här fick jag se en bok för första gången
jag gått i skola här och samlat rön
Här övade jag in den första sången
och här jag lärde mig min första bön.

Vägarna de skrida

Karl-Erik Forsslund

Vä - gar - na de skri - da äl - var - na de gli - da vin - dar - na de ri - da högt på
lödd - rig sky. Sko - gar - na de gång - a sto - ra steg och lång - a
å - sar - na de dra - ga långt från bygd och by. Högst av al - la vand - rar
so - len själv kom och låt oss föl - ja sol och vind och älv!

2. Stackars de som sitta i en vrå och titta
rakt emot en vägg och ingen solglimt få!

Stackars dem som ligga

längtande och tigga

bara lite luft och lite himmel blå!

//: Lyckliga vi fria vandringsmän

glatt vi gå och komma gladare igen! ://

3. Upp i fjällen gå vi blåa höjder nå vi,
vinden blåser bort all dalens rök och damm.

Vindarna de tiga,

klintarna de stiga,

djupt i dalen under oss dra molnen fram.

//: Vandra vi dalen ner igen,

fjällets friska vind han dansar kring oss än! ://

Rosen och fjärilen

Daniel Fallström

Walter Lindblom

Den sis - ta ros, som röd i so - len brann och
sis - ta fjä - ril tal - te med va - rann. Och
ro - sen sa - de, nu är som - marn slut och
mi - na kron - blad strös för stor - men ut.

2. Du vackra fjärl, stanna hos mej här.
Om ej så se hur allting kring oss dör.
Men fjärln flög som uti flydda dar
han lyfte vingarna till flykt som svar.
3. Han flög, han flög tills kvällens skymning kom
han vände ångerfull till rosen om.
Han ville tigga vad han ratat nyss:
En bädd av purpur och en drottningkyss.
4. För sent, för sent! Hon vissnad var och död.
Nu blott en tistel fjärln famnen bjöd.
Så kom det sej när sol i öster brann,
att man en fjärl hos en tistel fann.

Serenad för durstämd gitarr

Det sjung - er en få - gel i glän - tan, kvi - vitt, han är sorg - lös och glad
och sä - kert det fåg - nar väl jän - tan att hö - ra en sån se - re - nad
Om kär - le - ken, ja kär - le - ken som ord ej kan be -
skri - va och tro - he - ten, den tro - he - ten som ald - rig kan ta slut.
Det sjung - er en få - gel i glän - tan en kort men en lyck - lig mi - nut.

2. Den fågeln han flyger om kvällen
kvi-vitt, hem till sin lilla holk.

Men han har på olika ställen
gjort sig till en sjungande tolk.
För kärleken, ja, kärleken
den stora och den sanna
och troheten, den troheten
som hjärtan sammanslå!
Den fågeln han flyger om kvällen
nog hem till en kär liten vrå.

3. Nog sjunger den fågeln i dungen
kvi-vitt, där du ensam nu går.

och aldrig en visa blev sjungen
så underbart skönt som i år.
Om kärleken, ja, kärleken
den intet kan förgöra
och troheten, den troheten
som bor på hjärtats grund.
Det sjunger en fågel i dungen
för dig i en lycksalig stund.

Vem kan väl sitta tyst och still?

G D7 G D7 G

Vem kan väl sit - ta tyst och still när lär - kan slår i skyn sin

C G D7

drill? Vem kan väl sit - ta tyst och still när lär - kan slår sin

G D7 G

drill? Fi de - ri, fi - de - ra, fi - de - ral - lan - la fi - de -

D7 G C

ral - lan la fi - de - ral - lan - la. Vem kan väl sit - ta

G D7 G

tyst och still när lär - kan slår sin drill?

G D7 G

2. Jag måste sjunga, jag också

D7 G

ty himlen är så klar och blå.

C G

Jag måste sjunga, jag också

D7 G

ty himlen är så blå.

D7 G

Fideri, fidera, fiderallanla,

D7 G

fiderallanla, fiderallanla.

C G

Jag måste sjunga, jag också

D7 G

ty himlen är så blå.

Gamla farmor skrynkelig är och grå

Gam - la far - morskryn - lig är och grå, böjd och lu - tan - de hon sy - nes gå. Li - vets
bör - da tryc - ker hen - ne nu, för - dom var hon ung och rask som du.

2. Men hon har ett hjärta ömt och gott,
ack, om du det hjärtat kände blott
skulle du som blott till ytan ser
älska farmor mycket, mycket mer.

3. Snart Vår Herre farmor till sig tar
hon är nöjd att sluta sina dar
och få vila i en kyrkogård
där ett kors blir rest som minnesvård.

4. Kära barn, förljuva farmors lott
sök att skaffa henne glädje blott
ty om sorg du gamla farmor ger
hon med smärta går i graven ner.

Mormor

L. Nielsen

Så - dan mor - mor just som min, fin - nes ej. Hur' - dan är din?
Du har ing - en? Det är ska - da, o, vad det är ska - da.

2. **D** **A7**
Hon är sex och sextio år,
D
jag blev, vet du, sex i går.
A7 **D**
Vad vi kunna trivas samman,
Em **A7** **D**
kunna trivas samman!

6. **D** **A7**
Hon kan sjunga psalmer, du,
D
räkna fort till nittisju,
A7 **D**
och så fort som hon kan sticka,
Em **A7** **D**
ja, som hon kan sticka!

3. **D** **A7**
Hon förtäljer sagor små,
D
än om djur och trollen grå,
A7 **D**
än om kungar och prinsessor,
Em **A7** **D**
kungar och prinsessor.

7. **D** **A7**
Handen darrar, tråden går,
D
snart hon strumpan färdig får:
A7 **D**
Mormor stickar en om dagen,
Em **A7** **D**
stickar en om dagen.

4. **D** **A7**
Hon av papper klipper bäst
D
kor och får och tupp och häst,
A7 **D**
som därtill kan stå på bordet,
Em **A7** **D**
som kan stå på bordet.

8. **D** **A7**
Sådan mormor just som min,
D
finnes ej. Hur' dan är din?
A7 **D**
Du har ingen? Det är skada,
Em **A7** **D**
o, vad det är skada!

5. **D** **A7**
Ställes hela flocken tätt
D
och jag blåser än så lätt,
A7 **D**
blir det liv i allesamman,
Em **A7** **D**
liv i allesamman.

Ett sjungande gäng

Ö - ver berg, ge - nom dal, ge - nom sko - gen så sval ö - ver - allt vå - ra
vi - sor skall kling - a Om än vä - gen är lång, lju der än - då vår
sång, ty här kom - mer ett sjung - an - de gäng. Du som tve - kan - de
står, kom och följ vå - ra spår, kom du med i vårt led om din själ är
ung. So - len sti - ger motskyn väc - ker föl - ket i byn, kom nu med, kom nu
med oss och sjung, sjung, sjung!

2. Över ängen så grön, över kullar och krön,
fram på mossiga stigar vi vandra.
Men mot himmelen blå, stiger sången ändå,
ty här kommer ett sjungande gäng.
Du som tvekande står, kom och följ våra spår
kom du med i vårt led om din själ är ung
solen stiger mot skyn, väcker folket i byn.
Kom nu med, kom nu med oss och sjung, sjung, sjung!

3. Sen vi ställer vårt tåg blott till blånande våg
där vi svalkas av brusande vindar.
Och när dagen är all ljuder ändå vår trall,
ty här kommer ett sjungande gäng.
Du som tvekande står, kom och följ våra spår...

Det var en lördagsafton

Bengt Hestum
Dansk folkmelodi

Det var en lör - dags - af - ton, jag gick i björk - al - lén, var så för - tviv - lat

en - sam, och tim - men var rätt sen. På him - len häng - de må - nen röd och

grann som en kast-rull, men jag var svart i sin - net för An - na - Sti - nas skull.

2. Jag hade lämnat dansen och dyster var min håg,
för Anna-Stina bara åt andra pojkar såg.
Och hennes skratt förföljde mig, skar genom mäg och ben
men det försvann med ens när jag fick se dig i allén.

3. Och du var lika ensam, du stannade och log,
i samma stund gol göken, bortifrån närmsta skog.
Och sedan utan ord vi två slog följe ner mot byn,
och tänk, jag tyckte månen log och nickade från skyn.

4. Och snart var Anna-Stina som bortblåst ur mitt sinn'
jag visste ju på stunden, du skulle bliva min.
Du Marianne, sån tur att jag från lördagsdansen stack,
vi bjuder Anna-Stina på vårt bröllop som ett tack!

Lappflickan

Augusta Amalia Östengren

Bland O - vi - kens snö - krön - ta sky - hö - ga fjäll. Bland gröns - kan - de tu - vor där
 lig - ger mitt tjäll. Där väx - te jag opp, li - ten lil - ja i knopp. Där
 lär - de jag blic - ka mot him - me - len opp. Där väx - te jag opp, li - ten
 lil - ja i knopp. Där lär - de jag blic - ka mot him - me - len opp.

2. Visst vindsvälar flögo kring fjällarna grå,
 men Herren gav hägn ock åt lärkorna små.
 //: Och bland drivor och snår liten lappflicka går
 och jag sjöng som man sjunger i ungdomens vår.://
3. Där tärde en brinnande längtan min håg,
 att skåda det land som bak fjällarna låg.
 //: Se dess bländande prakt. Och jag flydde den trakt
 Där barndomens änglar kring vaggan stått vakt.://
4. Sen haver jag farit så vida omkring
 och skådat i världen mång' underbar ting.
 //: Men jag längtar ibland, hem till fjällbäckens strand.
 Till min hembygd där norrskenet flammar ibland.://
5. Nog vänder jag åter till hemmet en gång
 och sjunger bland Ovikens fjällar min sång.
 //: Sjunger glad och förnöjd och i jublande fröjd
 går min sång mot den blånande himmelens höjd.://

Sjömannen och stjärnan

Gösta Valdemar
Bror Karlsson

A E7

Hörmin sång, du kla-ra af-ton-stjär-na du som ly-ser

A

där på him-len blå. Tag en häls-ning med dig till de

D A E7 A

kä-ra hem till dem jag all-tid tän-ker på.

2. Ifrån hemmets kära gamla stränder,
går vår kurs nu mot ett hotfullt hav.
Stävar genom storm mot fjärran länder,
där så många sjöman fått sin grav.

4. I min längtan har jag sagt till vinden
att hon älskar lika varmt som jag -
att vi möts på nytt vid gamla grinden
att jag drömmer om den stund och dag.

3. När i kväll jag sitter här på däck,
efter dagens mödor och besvär,
går min tanke hem med fågelsträcket
till den flicka som jag har så kär.

5. Därför nu jag ber dig aftonstjärna,
när ditt milda sken du skänker dem,
lys då också för mitt hjärtas tärna
och sänd bud om trofast längtan hem.

Bröllopet i Flänga

Svarta Masken
Ejnar Westling

1. ^C Petter Johansson i Flängan skulle gifta bort sin tös
de' va ett släng och slamrande, ^{Dm} som håken skull' vart lös,
^{G7} å till bröllopet va bjudna alla grannarna i byn, ^C
^{D7} både käringar och gubbar kors, ^{G7} för tusan en sån syn!
^C Först kom Per på Sand med en hund i band, ^F
^{G7} sen kom käringa i Väst'gårn me' galoscherna i hand. ^C
^F Sen kom Larssons Knut i en lång syrtut,
^{G7} å för brudparet så sköt han en hejdundrande salut. ^C
2. ^C Å te börja me så feck dom sej en stor å redi bäsk,
^{Dm} å sen så feck dom bita i ett stycke grisafläsk,
^{G7} de va sup å smörgåsbord me sylta korv å ost, ^C
^{D7} å gubbarna de skålade me socknens prost, ^{G7}
^C de va stuvad kål, de va får i kål, ^F
^{G7} de va blomkål de va stenkål å så mycke alkohol, ^C
^F de va dynamit, de va dundersprit,
^{G7} var dom hade fått'et från, ^C de hör ju inte hit.
3. ^C De va kalvkotlett å lingonmos å ärter, lök och dill
^{Dm} å skinka, gädda, ansjofisk å rökt å inlagd sill,
^{G7} de va sup å smörgåsbord me kycklingfrikassé ^C
^{D7} å Anna Karis höna på ett fat breve'. ^{G7}
^C Å där åts och dracks, de va inkokt lax, ^F
^{G7} de va lammstekar, som trotsa både gaffel, kniv och sax, ^C
^F de va fruktgelé, de va blamaché
^{G7} glassen var så kall att alla munnar drogs på sne. ^C

Vem är din vän?

Vem är din vän? Du tu - sen vän - ner fin - ner. Så läng - e
du på lyc - kans höj - der står. Men var och en av des - sa snart för -
svin - ner, så snart din lyc - kas sol till - ba - ka går.

2. Vem är din vän? Kanhända lekkamraten
ifrån din barndoms lyckligare dar.
Nej, han har fått en bättre plats vid staten
och minnes knappt vem han fordom var.
3. Vem är din vän? Kanhända han som glaset
dig skaffade uti ett muntert lag.
Nej, du tar fel, det var blott vid kalaset
han var din vän och bror en enda dag.
4. Vem är din vän när lyckans sol gått neder
och bleka nöden för din hydda står?
Vem söker upp dig, delar ditt bekymmer?
Vem är din vän, som var din vän i går?
5. Jag vet en vän: Fly till din moders hjärta.
Fast ofta glömd hon känner dig igen.
Ifrå den stund hon födde dig med smärta
hon är och blir din enda sanna vän.

En ton från himlen (Amazing Grace)

D G D Hm
 En ton från himlen nåd - de mig, en ton så
 E A D D7 G
 sil - ver - klar vad ald - rig förr jag hört och
 D Hm A7 D
 sett den to - nen till mej bar.

2. Jag såg en kärlek utan mått
 Hm E A
 en glädje utan gräns.
 D D7 G D
 Jag kände att det finns en ro
 Hm A7 D
 som jag ej anat ens.

3. Det var en ton av evighet
 Hm E A
 en paradismusik
 D D7 G D
 och där den tonen klinga får
 Hm A7 D
 blir jorden skön och rik.

Tidigt med solen

℄ & Rudebeck

First system of musical notation for 'Tidigt med solen'. It consists of three staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The lyrics are: 'Ti - digt med so - len jag föl - jer min hjord i - från by, sjung - er min psalm och små fåg - lar - na spe - la i sky. To - ner - na lju - da i sko - gen.' Chords are indicated above the notes: G, Am, G, A7, D, Am, G, A7, D, D7, G.

2. Troget jag vaktar för ulven min betande hjord
Vilddjuren fly för min bön och Guds skyddande ord
medan jag vallar i skogen.

3. Själv är jag liksom det värnlösa lammet i skog,
men jag har också min herde, han känner mig nog.
Honom jag följer i skogen.

4. Medan jag sjunger och talar med Gud för mig själv
svarar mig trastar och lamm och den brusande älv.
Jag är ej ensam i skogen.

5. Duvan hon bygger djupt inne bland träden sitt bo.
Gömd ifrån världen hon lever i kärlek och tro.
Så vill jag bygga i skogen.

Lugn vilar sjön

Lugn vi - lar sjön. Kring berg och da - lar nu bre - der nat - ten milt sin
 arm. Och få - gelns röst ej me - ra ta - lar, han slum - rat in vid sko - gens
 barm, han slum - rat in vid sko - gens barm.

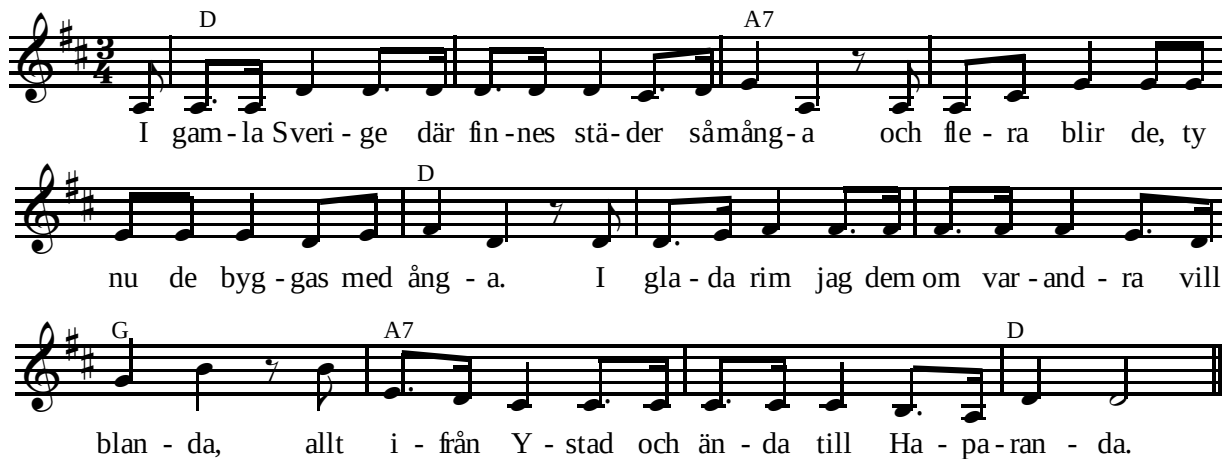
2. Lugn vilar sjön! Var fågel stilla
 sitt huvud under vingen lagt.
 All världens ävlan, flärd och villa,
 de fjättras nu av sömnens makt,
 de fjättras nu av sömnens makt.

3. Lugn vilar sjön! Igenom parken
 en viskning går kring bergens krön,
 Och alla blommorna på marken
 de bedja fromt sin aftonbön,
 de bedja fromt sin aftonbön.

4. Lugn vilar sjön! Mot jordens smärta
 le hoppets stjärnor från det blå.
 Var frid, var tröst, o mänskohjärta,
 ty även dig skall friden nå,
 ty även dig ska friden nå.

Sveriges städer

Mel. Petter Jönsson
John Tengberg

I gam-la Sveri-ge där fin-nes stä-der såmång-a och fle-ra blir de, ty
nu de byg-gas med ång-a. I gla-da rim jag dem om var-and-ra vill
blan-da, allt i-från Y-stad och än-da till Ha-pa-ran-da.

2. Det gamla Uppsala har så gott om studenter
och uti Sala där finns det silver, som blänker.
I Örebro finns där massor av kräftor,
och i Arboga finns öl som plär komma efter.
3. I Södertälje där finns det kringlor och tokar,
och omkring Malmö där finns kanaler och bokar.
I Falun blir man med korv och kräftor trakterad,
i Karlstad skiner vår sol så blank och polerad.
4. I gamla Visby oss fröjd ruinerna skänka,
och uti Vadstena finnes spetsar kantänka.
I Eskilstuna man slipar knivar och saxar,
och uti Halmstad där finns så livade laxar.
5. För pepparkakor har Kungälv namn här i Norden,
och Karlshamnspunschen, den är den bästa på jorden.
Vi få från Jönköping våra säkerhetsstickor
och ifrån Stockholm så många livade flickor.

6. ^D I Göteborg finns Carnegies porter och pengar ^{A7}
^D men för sin brist på en kvast får Kalmar små slängar.
^G Om staden Åmål är ”ändå något” en sägen
^{A7} och uti Trosa är världens ände belägen. ^D
7. ^D I Karlskrona där finnas båtsmän och dockor, ^{A7}
^D och ifrån Säter vi få av masarna klockor.
^G Från kaffehalvan får Uddevalla nog snäsor,
^{A7} och uti Norrköping finnas norrköpingsnäsor. ^D
8. ^D I staden Motala byggs där fartyg i massor, ^{A7}
^D och lilla Gränna, en trädgårdsstad som gör kassor.
^G Om staden Skövde, en sägen finnas om skälmar,
^{A7} och uti kyrkan i Askersund finns det hjälmar. ^D
9. ^D I Västerås smaka salta gurkorna malle, ^{A7}
^D och i Borås föds varenda mänska till knalle.
^G I Filipstad får pianot ej visa bena.....
^{A7} nej, kors i Kristinehamn, ej illa jag mena! ^D

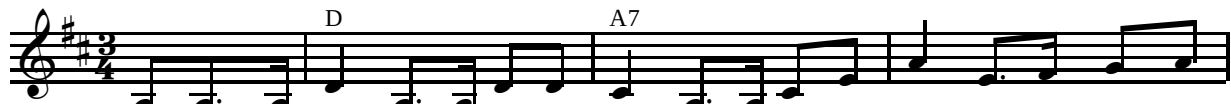
Till lags åt alla (mel. Värnamövisan)

Till lags åt al - la kan ing - en va - ra om värl - den kring man ock skol - le

fa - ra. Så där - för lugnt kan du sa - ken ta vad tyc - ke folk om dig än må ha.

2. Ty hur man brygger och hur man bakar
finns alltid någon som det ej smakar.
Och finns blott en som ger till ett rop,
strax gör detsamma den hela hop.
3. Det finns så mången som blott vill klandra
och döma allt och le åt andra.
Och brister finna de runt omkring
men göra själva platt ingenting.
4. Och brutna kvistar det finns i skogen
och mull det hänger alltid vid plogen.
Så blir dock slutet på allt till sist,
att varje mänska har skuld och brist.
5. Så kunna trygga vår väg vi vandra,
se på oss själva och ej på andra.
Men hjälpa nästan det är dock bäst
och göra vad som oss höves mest.

Vi dricker kaffe (mel. *Närnamövisan*)

 Vi dric - ker kaf - fe i al - la vä - der i bå - de stör - re och mind - re

 stä - der, sta - tions - sam - hæl - len och by - a - lag, ja, sörp - lar kaf - fe var - en - da dag.

2. Vi dricker hemma, vi dricker borta,
 ibland vid långbord, ibland vid korta.
 Vi dricker inom- och utomhus
 och gillar kaffe långt mer än snus.

3. Vi dricker kaffe som är magneten
 i både sällskap och ensamheten,
 och det besinnats nu hurusom
 vi dricker kaffe mest dygnet om.

4. Den första koppen är alltid toppen
 och den vi dricker till sista droppen
 Dom goda tingen ju dock är tre,
 så det dricks påtår och tretår me'.

5. Ett sparsamt släkte vi aldrig varder
 vi dricker kaffe för tolv miljarder
 och detta under ett enda år.
 Vi dricker kaffe hur än det går.

6. Med glädje fyller vi kaffeburken
 och dricker mer än arab och turken.
 Fast priset stiger snart om igen
 vi dricker kaffe som bara den.

Anna Marie och Pelle

Gustaf Lyckow

Fat - tig var hon och fat - tig var han och fat - ti - ga vo - ro bå - da.

Kär - le - ken li - ka brin - nan - de brann, kär - le - ken är en vå - da.

2. Båda som voro arbetsgeni

tjänste på samma ställe.

Pelle blev kär i Anna Marie,

Anna Marie i Pelle.

6. Snart är det jul och Anna Marie

myser som själva solen.

Pelle en gammal folkmelodi

lockar utur fiolen.

3. Amor han siktar säkert minsann,

lätt man av honom såras.

Mia och Pelle togo varann,

bröllopet stod i våras.

7. Solo en sväng på tiljan hon tar,

än är hon frisk i viljan,

känner sig som då kronbrud hon var

påskaftonen vid Siljan.

4. Stugan de ha är vacker som få,

högt vid en skog belägen.

Takstången med en järnflagga på

synes så väl från vägen.

8. Mia och Pelle le mot varann,

lyckan de kring sig skåda.

Guld äger varken hon eller han,

kärlek de äga båda.

5. Kossa i bås och kalv i ett hörn,

nasse uti en stia.

Värphöror två på ladugårdsdörrn

kackla sin litania.

Pelle

J. O. Laurin

G E7 Am D7

Det var en gång en li - ten pilt som het - te Pel - le. Hans fa - der lant - man var och råd - de

G Em

om ett stäl - le med då - lig be - tes - mark och än - nu säm - re jord, så

Am G Am D7 G

det blev knapp och ma - ger kost på bon - dens bord.

- G E7 Am
2. Men Pelle växte upp, blev stor och stark med tiden.
- D7 G
- I bygden sade man att han var lite vriden,
- Em
- ty utan rast han grävde diken, røjde skog
- Am G Am D7 G
- på mark som aldrig rörts av spade eller plog.

- G E7 Am
3. Men se! Om några år kom lönen av hans möda
- D7 G
- då han med lust och fröjd högg av sin första gröda.
- Em
- Då sade man ej mer att Pelle var en tok,
- Am G Am D7 G
- nej, nu förstod man mycket väl att han var klok.

Vid ett torp i en skog

G M Bellman

E7 A7 Em
 Vid ett torp i en skog med en häst för en plog en fat - tig
 A7 D E7 A
 bon - de kör - de och log. Bäst han kör - de enstund, stack han pi - pan i
 Em A7 D A7
 mun, för - nöjd av hjär - tans grund. Nöjd på sin
 Em H7 Em A7 D
 tu - va, klen och knapp, han vän - de sin lil - la å - ker - lapp,
 E7 A7
 var så ren i sin själ, tänk - te är - ligt och
 A Em A7 D
 väl för - u - tan larm och gräl.

- E7
 2. Solen glimma i skyn,
 A7
 alla snarka i byn,
 Em A7 D
 men morgonrodnan glädde hans syn.
 E7
 Alltid först gick han ut,
 A7
 alltid sist hem till slut
 Em A7 D
 och svettig i var klut.
 A7 Em
 Bordet för honom dukas snart
 H7 Em A7 D
 vid källan där vattnet rinner klart.
 E7
 Middag snart redes till,
 A7
 med en kaka, en sill
 Em A7 D
 hans vällust nöjas vill.

Där sjöng en fågel på lindekvist

Å. Copelius

D A7 D

Därsjög en få - gel på lin - de - kvist, på lin - de - kvist, på lin - de - kvist: En

A7 D

li - ten få - gel är jag för - visst, som nog kan spe - la och sjung - a. Men

G A7 D

bor - ta drö - jer mitt hjär - tas vän, men bor - ta drö - jer mitt hjär - tas vän, i

Em A7 D

lund och mark är han fjär - ran än och fly - ger långt bort i sko - gen.

2. D A7
Guds vackra ängel med ögon blå,
D
med ögon blå, med ögon blå
A7
han satt i molnet och hörde på
D
och sjöng så stilla i kvällen:
G
Du lilla fågel på lindekvist,
A7 D
du lilla fågel på lindekvist.
Em
Gud giv din älskling åt dig så visst
A7 D
som du kan spela och sjunga.

3. D A7
Och fågeln sjunger ännu i dag,
D
ännu idag, ännu i dag,
A7
han slår så ljuvliga sköna slag
D
och är så snabb med sin tunga.
G
Att vännen kommit, det hoppas jag,
A7 D
att vännen kommit, det hoppas jag,
Em
ty fågeln drillar ju slag på slag
A7 D
till fröjd för gamla och unga.

Snart julen är här, uppå dörren han bankar

Snart ju - len är här, up - på dör - ren han ban - kar och tom - ten han
går i de dju - pas - te tan - kar. Där tyst mel - lan ut - hus och
stu - gor han van - kar vad skall jag ge bar - nen till jul - klapp i år?

2. Jag ger väl åt Anders en pisk som kan smälla
och åt Stina en docka, som mamma kan gnälla
åt Tore en bössa att indianerna fälla
och åt lillan ett lamm som kan bräka bä, bä!

3. En julgran jag också tar hem ifrån skogen
åt sparvarna finns nog en kärve på logen.
Och Brunte får havre, ett köttben får Trogen
och själv får jag säkert ett stort fat med gröt!

Hejsan, nu är det jul i var knut!

C F C

Hej - san, nu är det jul i var knut. Nu är det jul i var knut.

G7 C D7 G

Nu är vi fri - a, sko - lan är slut, bo - ken vi slår i väg - gen

C F C G7 C

Snön lig - ger vit. Him - len är blå, käl - kar - na fram och ski - dor - na på.

F C G7 C

I - sen är blank, skrid - skor - na på. Snö - gub - ben står och tit - tar.

C
2. Julafton har vi om några dar,
F C
julafton om några dar.
G7 C
Mamma i köket stökar så rar,
D7 G
lagar så många gotter.
C F C
Stora och små bära paket
G7 C
alla har var sin lilla hemlighet
F C
Gissa, jag vet, nu blir du bet.
G7 C
Julafton får du veta!

C
3. Julgranen står så pyntad och fin
F C
granen står pyntad och fin.
G7 C
Kyrklockan ringer julhelgen in.
D7 G
Frid över alla sinnen!
C F C
Ta nu i ring, stora och små
G7 C
tralla och sjung, låt ringdansen gå!
F C
Nu är det jul, nu är det jul
G7 C
julen varar än till påska!

Sakgrund

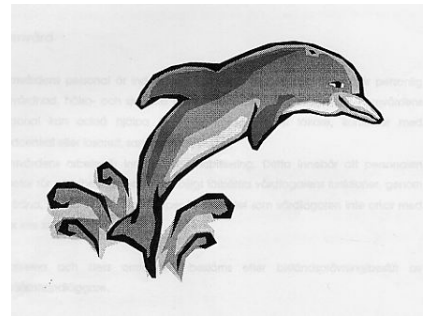
Under många år har jag haft glädjen och förmånen att få leda sångstunder på Livslusthuset Delfinen i Eskilstuna. Vi sjunger visor och schlagers, skillingtryck och många andra visor som är välbekanta för de flesta. Så dricker vi kaffe förstås....

Bland alla sångglada gäster på Delfinen träffade jag Astrid Andersson för ett par år sedan. Jag förstod snart att Astrid satt inne med en sångskatt utöver det vanliga. På något sätt borde detta dokumenteras!

Ett sånghäfte vore nog inte så svårt att göra... Ännu roligare skulle det bli om vi kunde spela in ett band med alla sånger i häftet.

Frågan är ju fri, så jag frågade Astrid och personalen på Delfinen om vi kunde sätta planerna i verket. Det gick alldeles utmärkt.

- Jag älskar alla sånger som jag kan! sa Astrid.

Så här gjorde vi...

Astrid och jag valde tillsammans ut 28 sånger. De flesta av dem hade Astrid haft med sig som tidningsurklipp ur den utmärkta tidningen Kvällsstunden.

Ett personalrum på Delfinen blev vår inspelningsstudio. Vi använde en vanlig kassetbandspelare och en enkel mikrofon när Astrids sång spelades in på band.

Bandspelaren kopplades sedan via en mixer till datorn. Med hjälp av ljudprogrammet WaveLab Lite överfördes Astrids sånger till datorns hårddisk. I ljudprogrammet redigerades sångerna så att varje sång blev en egen ljudfil i Wave-format.

I Mediaspelaren (som finns i Windows) skapades sedan en spelningslista bestående av de 28 ljudfilerna. Så brändes en CD-skiva.

Här kunde vi ha nöjt oss, men eftersom inte alla CD-spelare läser datorbrända skivor kopierades skivans innehåll till kassetband.

Alla bilder i häftet kommer från Astrids eget fotoalbum.

Ett stort tack till alla gäster och all personal (särskilt Margit) på Delfinen!

Vi ses!

Anders Berglund

Visor till gitarr

5

Astrids sånger

28 sånger ur Astrid Andersson visrepertoar

Musik att minnas